

רעפ 66172-09-24 - פאדי זהוה נ' מדינת ישראל - ועדה מקומית לתכנון ובנייה מעלה חרמון

בבית המשפט העליון

ברע"פ 66172-09-24

לפני: כבוד השופטת גילה כנפי-שטייניץ

המבקש: פאדי זהוה
נגד

המשיבה: מדינת ישראל - ועדה מקומית לתכנון ובנייה מעלה חרמון
בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת (השופטת ר' גלפז מוקדי) מיום 17.9.2024 בע"ח 16348-09-24
בשם המבקש: עו"ד ואסים דאהר; עו"ד שאדי משעור

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת (השופטת ר' גלפז מוקדי) מיום 17.9.2024 בע"ח 16348-09-24, בגדרה נדחה בעיקרו ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום במסעדה (השופטת ע' בלוקא) מיום 10.7.2024 בתו"ב 33350-07-20, בה הורה על הוצאת צו הבאה נגד המבקש.

2. נגד המבקש הוגש ביום 15.7.2020 כתב אישום המייחס לו עבירות על חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965. מאז הוגש כתב האישום לא התייצב המבקש לחלק ניכר מהדיונים שהתקיימו בעניינו, ובשל כך אף הוצאו נגדו מספר צווי הבאה. ביום 10.7.2024 התייצב המבקש לדיון שנקבע, הסביר את אי שיתוף הפעולה עם הסנגור הציבורי שמונה לו במצבו הכלכלי הרעוע ובמצב הביטחוני, והבטיח לשפר את דרכיו. בתום הדיון קבע בית משפט השלום את התיק להוכחות ליום 27.11.2024, והוציא נגד המבקש צו הבאה לדיון ההוכחות העתיד לבוא, עם אפשרות שחרור כנגד הפקדת ערובה במזומן בסך של 2,000 ₪.

3. על החלטה זו הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי. לאחר דיון שהתקיים במעמד הצדדים, דחה בית המשפט המחוזי את הערר והותיר את צו ההבאה על כנו. בית המשפט המחוזי ציין כי לא נפל דופי בהחלטה על הוצאת צו ההבאה, שעה שזה נועד להבטיח את התייצבותו של המבקש לדיון לאור התנהלותו לאורך ההליך, המעלה חשש לאי התייצבותו לדיון הבא בעניינו. כן דחה את טענת המבקש שלפיה צו הבאה יוצא רק מקום שבו הנאשם אינו נמצא בפני בית המשפט, משלא נמצא לכך עיגון בחוק; לצד זאת, הורה בית המשפט המחוזי על הפחתת סכום הערובה שנקבע בהחלטת בית משפט השלום והעמידו על סך של 1,200 ₪.

4. על החלטה זו הוגשה הבקשה שלפניי. במוקד הבקשה עומדת טענת המבקש כי בית משפט השלום חרג מן הסמכות הנתונה לו לפי סעיף 99 לחוק סדר הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי), עת שהורה על צו הבאה חרף התייצבותו לדיון.

5. לאחר עיון - דין הבקשה להידחות.

סעיף 99 לחוק סדר הדין הפלילי מסמיך את בית המשפט "לתת בכל עת צו הבאה נגד הנאשם, אם ראה שיש צורך בכך כדי לכפות את התייצבותו למשפט במועד שנקבע". סמכות זו נועדה להבטיח את התייצבותו של נאשם להליך הפלילי המתנהל נגדו, ואת ניהולו התקין של ההליך. סמכות זו נתונה לבית המשפט "בכל עת", ובניגוד לנטען בבקשה, אין בהתייצבותו של נאשם לדיון בו ניתן צו ההבאה כדי לגרוע מסמכותו של בית המשפט להוציא צו הבאה נגדו, אם סבר כי זה נדרש כדי להבטיח את התייצבותו של הנאשם לדיון. בעניינו, ולנוכח התנהלות העבר, קיים חשש ממשי שהמבקש לא יתייצב לדיון בעניינו. מדובר במי שאינו מתייצב באופן שיטתי לדיונים, ואף שמשפטו נפתח בשנת 2020, טרם בוררה אשמתו. לפיכך, צדק בית המשפט המחוזי עת דחה את הערר שהגיש.

6. בשולי הדברים יצוין, כי בית משפט זה עמד לא פעם על הקושי הנורמטיבי שבזכות לערור על צו הבאה שהוצא מכוח סעיף 99 לחוק סדר הדין הפלילי, בטרם בוצע צו ההבאה (ראו למשל: בש"פ 5377/14 בן יששכר נ' עיריית תל אביב-יפו, פסקה 12 (13.8.2014) (להלן: עניין בן יששכר); בש"פ 2141/10 אבירד נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (19.4.2010) (להלן: עניין אבירד); בש"פ 2100/19 עובדיה נ' מדינת ישראל, פסקאות 5-7 (24.3.2019); בש"פ 9661/08 שושן נ' מדינת ישראל, פסקאות 6-7 (20.11.2008); בש"פ 10592/08 בן-שושן נ' מדינת ישראל, פסקאות ו' ו-ז' (18.12.2008) (להלן: עניין בן שושן)). על אף קושי זה, המגמה בפסיקה היא להכיר בזכות לערור על הוצאת צו הבאה אף בטרם ביצעו, וזאת מתוקף הוראות סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (ראו: עניין בן שושן, בפסקה ז'; עניין בן יששכר, בפסקה 12; עניין אבירד, בפסקה 9). מכל מקום, שאלה זו אינה עולה בבקשה שלפניי ואין צורך להכריע בה בנסיבות העניין.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ח באלול התשפ"ד (1.10.2024).

גילה כנפי-שטייניץ
שופטת